SZERETETKOLDUSOK

Varga István felvételről elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2020. március 22.

Ma egy olyan aktuális üzenetet készítettem, ami úgy gondolom, hogy az Úrtól van valamennyiünk épülésére. Szeretnénk rávilágítani egy olyan kórokozóra, ami nagyon sok kárt okoz, és okozott az életünkben, az egész világban, ez pedig az istentelenség, az istenfélelem hiánya, a szeretet hiánya. Nézzük az első igeverset.

1János 2,15.

15. Ne szeressétek a világot, se azokat, amik a világban vannak. Ha valaki szereti a világot, nincs meg abban az Atya szeretete.

Ez egy nagyon érdekes igevers, hiszen a János evangéliumban azt olvassuk:

János 3,16.

16. Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.

Ez az igevers nem az emberekről szól, hanem egy rendszerről szól, a világ rendszeréről. Amit Jézus mondott Nikodémusnak, az pedig arról szól, hogy Isten megadta minden embernek a lehetőséget, hogy higgyen mindenki, megtapasztalhassa az Isten szeretetét, és mindenki örök életet kapjon. Amiről itt a János 1. levelében olvasunk, az pedig egy rendszerről szól. Egy olyan rendszerről, ami a világ rendszere. Két rendszer párhuzamosan működik. Az egyik rendszer az az Isten országának a rendszere, a másik pedig a világnak a rendszere. Itt János arról beszél, hogy ne szeressük a világ rendszerét. Miről szól ennek a világnak a rendszere? Nézzük meg:

1János 2,16.

16. Mert mindaz, ami a világban van, a test kívánsága, és a szemek kívánsága, és az élet kérkedése, nem az Atyától van, hanem a világból.

Tehát látjuk azt, hogy a világ rendszere az a gonosz, a sátán rendszere, és a világi emberek talán nem is tudják, de ők a sátán befolyása alatt vannak. Ez az igevers már többször elhangzott az elmúlt időszakban, de még egyszer felolvasom:

Efézus 2,1.

1. Titeket is megelevenített, akik holtak valátok a ti vétkeitek és bűneitek miatt,

Tehát mi új teremtéssé lettünk. Amikor Krisztus meghalt és föltámadt, akkor a Krisztus a halálával és a feltámadásával egy új emberi fajt teremtett, hiszen Ő volt az első zsenge a halottak közül.

János 1,12.

12. Valakik pedig befogadták Őt, hatalmat adott azoknak, hogy Isten fiai legyenek, azoknak, akik az Ő nevében hisznek.

Tehát vannak azok az emberek, akik Isten országához tartoznak, akik Istennek a fiai, és vannak olyan emberek, akik Isten nélkül valók, ezek a világi emberek. Mi is ilyenek voltunk egykor.

Efézus 2,2.

2. Melyekben jártatok egykor e világ folyása szerint, a levegőbeli hatalmasság fejedelme szerint, ama szellem szerint, mely most az engedetlenség fiaiban munkálkodik;

A világi emberek a gonosz hatalma alatt vannak, a gonosz befolyása alatt. Ugyanerről beszél János is az Igében, mert a testnek a kívánsága, mint ahogy írja az Írás máshol, az ellenségeskedés Istennel.

Róma 8,7.

7. Mert a test gondolata ellenségeskedés Isten ellen; minthogy az Isten törvényének nem engedelmeskedik, mert nem is teheti.

Ha a test cselekedeteit végzitek, akkor meghaltok, ha pedig a szellem cselekedeteit végezzük, amit Isten Szelleme végez bennünk, akkor élni fogunk. Tehát tudjuk azt, hogy a test

kívánságainak, a szem kívánságainak kielégítése nem elégíti meg az embereket, és nem pótolja az Istennel való kapcsolatot. Még egyszer. Világi embernek nincs kapcsolata Istennel, a gonosz befolyása alatt van. Vannak Isten gyermekei, akiket pedig Isten Szelleme vezérel, mint ahogy az Ige mondja:

Róma 8,14.

14. Mert akiket Isten Szelleme vezérel, azok Istennek fiai.

Amikor belekerülünk Isten országába, előtte mindannyian a világban éltünk, onnan jöttünk, talán nagyon jól ismertük a világ rendszerét, és azok a reflexek általában nem múlnak el egykönnyen, amit a világban szereztünk. Ezek nem mindig jó dolgok, és akarva-akaratlanul is magunkkal hozzuk ezeket. Ezért mondja a Biblia, hogy növekednünk kell. Azt, hogy milyen lesz a viszonyunk ehhez a világhoz, az emberekhez, az határozza meg, hogy milyen a kapcsolatunk Istennel. Tehát a világ azért olyan, amilyen, mert nincs kapcsolata Istennel. De mi hívők, mi, akik krisztusiak vagyunk, mi, akik Isten országában vagyunk, mi Isten országát képviseljük itt a földön. Ugye még az elején említettem a véleményeket, a tényeket, és az igazságot. Jézus nem küldött el senkit arra, hogy a véleményét hirdesse. Nagyon jól ismerjük a Márk evangéliumból, hogy Jézus parancsolata, mielőtt fölvitetett az Atya jobbjára:

Márk 16,15–16.

15. És monda nékik: Elmenvén e széles világra, hirdessétek az Evangéliumot minden teremtésnek.

16. Aki hiszen és megkeresztelkedik, üdvözül; aki pedig nem hiszen, elkárhozik.

Ez egy ultimátum minden embernek, és nagyon jól figyeld meg, hogy Jézus nem azt mondta, hogy menjetek és hirdessétek a véleményeteket az embereknek. Menjetek, és hirdessétek, és írjátok ki a Facobookra a véleményeteket Istenről, Isten Igéjéről. Isten azért küldött el bennünket, hogy hitelesen képviseljük Őt, és Isten országát. Egyikünknek sincs jogosítványa arra, hogy a saját véleményét interpretálja, és saját véleményét ossza meg, Jézus nevében. Isten arra hívott el bennünket, hogy az Ő igazságát, az Ő Igéjét osszuk meg az az emberekkel. Amikor mi az Igét hirdetjük, akkor Isten országát képviseljük, és Isten országának igazságát kell, hogy eljuttassuk az emberekhez. Hiszen az igazság megismerése tud bennünket fölülemelni minden helyzeten. Isten országának az igazsága tudja eloszlatni a kételyeket, és a félelmeket. Ezért mi nem a véleményünket hirdetjük.

Ezért kérlek is benneteket, hogy nagyon figyeljetek oda az önjelölt prédikátorokra, akik a véleményüket hangoztatják. Lehetőség szerint olyan emberek üzeneteit hallgassátok, akik nem a saját véleményüket mondják. Persze minden üzenetben óhatatlanul is benne van az ember, de hiszem, hogy a legjobb ismeretünk és a legjobb tudásunk szerint azt szeretnénk nektek átadni, ami épít benneteket, és ami Istentől való.

Visszatérünk az Igére. A Biblia azt mondja, hogy ne szeressétek a világ rendszerét. Hiszen miről is szól ez? A világ rendszere a kérkedésről szól, az mindig az emberről szól. Mit csináltam, én mit értem el, nekem mik a kívánságaim, én mit szeretnék. Ha megadjuk magunkat mi is ezeknek, ezek a kívánságok soha nem fognak nekünk teljességet adni, sőt a kárunkra lesz. Nagyobb pusztulást, nagyobb károkat okozhat, mint valaha ez a koronavírus fog okozni. Hozzászámítva a vírus okozta gazdasági nehézségeket is. Az, hogy mi a világ rendszerében akarunk működni, számunkra is rengeteg bajt okozott már. Nagyon sok bajt okozott a kapcsolatunkban, nagyon sok bajt okozott a gazdasági életünkben, tehát szumma szummárum, föl kell növekednünk Isten országában! Péter írja a levelében: mint ma született csecsemők, az Ige hamisítatlan teje után vágyakozzatok, hogy azon növekedjetek. Ezt az Igét is már nagyon sokszor megosztottuk veletek. Ez Isten akarata, hogy növekedjünk. A növekedés egy folyamat. Mindenki elindul valahonnan, és megyünk, araszolunk. Mindannyian más hitszinten vagyunk. Ezért nincs helye semmilyen kárhoztatásnak, semmilyen virtuskodásnak. Nézzük meg a Róma levélben a 14,22. verset:

Róma 14,22.

22. Tenéked hited van: tartsd meg magadban Isten előtt. Boldog, aki nem kárhoztatja magát abban, amit helyesel.

Ha valóban van hited, a hiteddel nem kell dicsekedned, és főleg nem kell másokat kárhoztatnod. Nézzük meg a 4. Igét is.

Róma 14,4.

4. Te kicsoda vagy, hogy kárhoztatod a más szolgáját? Az ő tulajdon urának áll vagy esik. De meg fog állani, mert az Úr által képes, hogy megálljon.

Vannak, akik kárhoztató üzeneteket tesznek közzé a különféle közösségi médiákon. Kérlek benneteket, hogy ne osszátok meg, ne terjesszétek ezeket! Mert az Ige írja:

Róma 8,1.

1. Nincsen azért immár semmi kárhoztatásuk azoknak, akik Krisztus Jézusban vannak, kik nem test szerint járnak, hanem Szellem szerint.

Egy dolgot kell figyelembe venni, hogy nem minden embernek egyforma a hite, nem mindannyian vagyunk egy hitszinten. Azok az emberek, akik a hitükkel dicsekednek, az elmúlt sok-sok évben megtapasztaltuk, hogy a hithősködő, szájhős embereknek valójában nem mindig akkora a hite, mint azt gondolják magukról. Nézd meg Péter esetét. Péter is hősködött. Azt mondta: Ó Uram, én meg is halok veled! De igazából akkor derül ki a hited, amikor jön a próba. A legtöbb esetben kiderül, hogy nem azon a helyen vagy, ahol gondolod magad. Ez vonatkozik mindannyiunkra. Ezért kérlek, hogy ne kárhoztasd a másikat, és ne hősködj a hiteddel, ez nem egy krisztusi cselekedet! Az Írás mondja, hogy aki dicsekszik, az az Úrban dicsekedjék.

Visszatérve a két rendszerre, ott hagytam abba, hogy a világgal és az emberekkel való kapcsolatoknak az a meghatározója, hogy milyen a kapcsolatunk Istennel. Tehetünk meg dolgokat azért, hogy megfeleljünk valakinek, hogy megfeleljünk a világnak. Vagy megtehetjük azért, mert adni szeretnénk valamit, szeretnénk hozzátenni más emberek épüléséhez, gyarapodásához. Nézzük a János 1. leveléből az Igét:

1János 4,20.

20. Ha azt mondja valaki, hogy: Szeretem az Istent, és gyűlöli a maga atyjafiát, hazug az, mert aki nem szereti a maga atyjafiát, akit lát, hogyan szeretheti az Istent, akit nem lát?

Látjátok, hogy a mi identitásunk, önazonosságunk nem abból kell, hogy fakadjon, ami a világ forrása. János leírja a levelében, hogy mi a világ rendszerének az alapja: a hústest kívánsága. A test a kívánsága az ellenségeskedés Istennel. A világ eszerint él, a világ eszerint vitézkedik, a világnak ez a trendje. Ha megnézitek, a világban az embernek ugyanúgy van szeretet igénye, mint egy hívőnek. A mi identitásunk, önképünk, azonosságunk, a mi önértékelésünk az Istennel való kapcsolatunkból kell, hogy fakadjon. Még egyszer elmondom: a mi önértékelésünknek az Istennel való kapcsolatunkból kell fakadnia, pontosabban, Isten szeretetéből. A mi értékünket nem mások véleménye határozza meg, mi nem kérkedünk világi módon! A világ mivel dicsekszik? Azzal, amije van. A világnak is van egy szeretetéhsége, de olyan gusztustalan módon próbálja elérni, hogy ez a szeretetigénye be legyen töltve, hogy mások szeretetére vágyik, mások szeretetét próbálja kikoldulni, mindenféle módon. Ha megnézzük a világot, az utóbbi évtizedekben, főleg az utóbbi években – köszönhetően az internetnek, és a média terjedésének –, olyan módon fordult ki a sarkából, hogy amit ma a világ értéknek tart, az leginkább a gátlástalan embereknek a gátlástalan cselekedetei. Emberek ünnepeltetik magukat. Vannak ezek a celebek, nagyon felkapottak. A celeb azt jelenti talán, hogy ünnepelt személy. Ünnepeltetik magukat az emberek. Miért teszik ezt? Azért, mert nincs Istennel kapcsolatuk. Ők nem Isten szeretetének forrásából táplálkoznak, hanem az emberek szeretete, imádása, rajongása, elismerése után vágynak. Ha nem kapják meg ezt az elismerést, akkor elvonási tüneteik lesznek. Ez sokkal rosszabb, mint a drog, sokkal rosszabb, mint a kábítószer. Hiszen ha megnézed ezeket az embereket, képesek

minden gátlástalan dolgot megtenni azért, hogy a figyelem középpontjába kerüljenek. Ez a világnak a rendszere. Valaki a megszerzett javaival kérkedik, hogy mekkora autója van, valaki a házával, a diplomájával, vagy a tehetségével, az énekhangjával próbál kitűnni. Ha megnézed azokat a valóságshow-kat, mindenféle gusztustalan, erkölcstelen, erkölcsi és morális értéket nélkülöző cselekedetekkel próbálja fölhívni magára a figyelmet. Ezzel próbálja elérni az emberek szeretetét, rajongását. Miért tudja ezt elérni? Mert vannak emberek, akiknek szintén ugyanez az értékrendjük, és szeretnének olyanokká válni, mint ők. Ez által imádott személyekké válnak. Celebekké válnak, sztárokká válnak. Az emberek ünneplik őket. Meg kell érteni, hogy ez a világnak a rendszere, ám ez az Istennel való ellenségeskedés.

Mindannyiunkban ott van a szeretetigény, hogy szeretve legyünk. Éppen ezért nekünk át kell állni a világi rendszerről Isten rendszerére. Egy hívő ember életérzése nem fakadhat abból, hogy mások mennyire ismerik el, mások mennyire szeretik, illetve nem alakulhat mások véleményére. Nézd meg Jézus szolgálatát! Jézus önképe, önazonossága, életérzése nem abból fakadt, hogy mit mondtak neki a farizeusok, mit mondtak róla, hogyan viszonyultak hozzá az emberek. Sőt még akkor sem, hogy a tanítványai hogyan viszonyultak hozzá. Az Ő életérzése, az Ő identitása, az önazonossága abból a tényből fakadt, amit Isten kijelentett neki, hogy Ő az én szerelmes Fiam, akiben én gyönyörködöm. Jézus többször is elmondta, hogy engem szeret az Atya. Jézus ebből táplálkozott. Ez volt az Ő forrása. Nekünk, hívőknek ugyanez kell, hogy legyen az önazonosságunk alapja, hogy Isten gyermekei vagyunk, és Isten szeret bennünket. Mindegy, hogy mit mond rólad XY, vagy Z. Mindegy, hogy kinek mi a véleménye rólad. Egy dolgot kell tudnod, akkor lesz egészséges énképed, ha tudod, hogy Isten szeret téged. Ezért veszélyesek a törvénytanítások, ezért veszélyesek azok a tanítások, amik rombolják benned az istenképet. Ezek nem fölemelnek téged, hanem kárhoztatnak, és az nem más, mint az ördög. Ezt pontosan azért teszik, hogy ne tudd elvenni a lehető legjobbat, amit Isten elkészített a számodra. Legfontosabb, hogy teljes biztonsággal meg tudj bízni Istenben, hiszen Jézus is bízott az Atyában. Az élete minden területén azt mondta, hogy csak azokat cselekszem, amit az én Atyámtól látok.

Nem azokat, amiket a világ elvár tőled. Nagyon sok nyomás nehezedik ránk a világból, vannak az embereknek elvárásai az irányunkban. Ha az elvárásaikat nem szolgáljuk ki, különféle nyomást helyeznek ránk. Nem szabad megadni magunkat ezeknek az igényeknek, nekünk azt kell tennünk, ami helyes. Mindegy, mi az elvárás, nekünk azokat a dolgokat kell megtennünk minden helyzetben, minden körülmények között, amik Isten tetszését nyerik el. A helyzet az, hogy a világ rendszere lassan kezd beszivárogni az egyházba, és szeretnék ehhez felolvasni a 2Timótheushoz írt levél 2. fejezetéből Igéket.

2Timótheus 2,22–26.

22. Az ifjúkori kívánságokat pedig kerüld; hanem kövesd az igazságot, a hitet, a szeretetet, a békességet azokkal egyetembe, akik segítségül hívják az Urat tiszta szívből.

Pál apostol írja ezt a levelet Timótheusnak. Timótheus egy fiatal szolgáló volt, és azt mondja itt neki, hogy kerüld a kívánságokat. Pontosabban, hogy kerüld a világi dolgokat. Kerüld azokat az ifjúkori kívánságokat. Mit ért a Biblia az ifjúkori kívánságok alatt? Mi a baj az ifjúsággal? Semmi. Nagyon szép dolog az ifjúság, de az ifjúkornak az előnyei mellett megvannak a hátrányai is, hogy egy fiatal személynek nincs meg az az élettapasztalata, ami egy érett korú embernek esetleg már megvan. A fiatalok néha nem látnak előre dolgokat, és nem számolnak sok esetben a tetteik következményével. Nyilván fiatal korban megvannak azok a kívánságok, amik esetleg 60-80-90 éves korban nem annyira intenzívek. Talán Pál apostol gondolt arra is, hogy fiatal korban nagyobb a vonzódás két nem között. Ez is kárára lehet az életünknek. Ez is tönkretehet bennünket. Tönkreteheti akár a szolgálatokat, a családokat, az emberi kapcsolatokat, ha megadjuk magunkat ezeknek a kívánságoknak. Igen komoly kihívás van a mai fiataljaink előtt. Ezeket a kívánságokat, ezeket az istentelen vágyakat mind jobban fokozzák a médiákból, illetve a különféle filmekből, valóságshow-kból

ránk áradó szemét. Még inkább azt az istentelen vágyat fokozzák bennünk, amivel egyébként is normál esetben is meg kell küzdeni az embereknek. Szeretnének olyanok lenni, mint a celebek, szeretnének úgy viselkedni, olyan autóval járni, úgy öltözködni, és elkezdik utánozni ezeket az embereket, akik így a példaképükké válnak. Ez is hozzátartozik az ifjúkor veszélyeihez. Azt mondja:

23. Az ostoba és nevelésre alkalmatlan vitatkozásokat pedig kerüld, tudván, hogy azok háborúságokat szülnek.

24. Az Úr szolgájának pedig nem szabad torzsalkodnia, hanem legyen mindenkihez szívélyes, tanításra alkalmas, türelmes.

Ha te az Urat szolgálod, akkor neked nem kell torzsalkodnod. Nem kell bizonyítanod az égvilágon semmit. Azért, hogy elnyerd az emberek szeretetét, nem kell megalkudni Isten Igéjével szemben, és nem szükséges, hogy olyan dolgokat tegyél meg, amik istentelen dolgok, ami senkinek nincs az épülésére, a hasznára. Itt a vitatkozásokról beszél az Ige. Miért vannak a vitatkozások? Ez nem az, amikor megvitatunk dolgokat, hiszen gyakran tesszük mi is, hogy megvitatunk dolgokat, ütköztetünk álláspontokat. De nem azért, hogy valaki a saját igazát igazolja, hanem azért, hogy kiderüljön az igazság. Ennek helye van, és meg kell beszélni dolgokat. De mikor vitatkozásról beszélünk, akkor az már arról szól, hogy na, kinek van igaza. Ugye nekem van igazam? Rám figyeljetek, mert én vagyok a szuper, én vagyok az óriási! Ezt látjuk az egyházban. Nekem van igazam, és igen, engem jobban meg kell becsülni! Ez mind a rossz énkép miatt van, és a Jakab levélben olvassuk, hogy ahol vitatkozások, versengések, háborúságok vannak, ott mindenféle gonosz cselekedet is van.

Mindez a rossz önképből fakad, abból, hogy nem az Isten szeretetéből táplálkozunk. Ugyanis mi az Isten szeretetének a lényege? Hogy Isten ad. Az isteni fajta szeretet arról szól, hogy mit tehetek érted? Mit adhatok neked? Miről szól a világ szeretete? Mit kaphatok? Én mit kaphatok? Ez két különböző dolog, és sajnos ez a hozzáállás ugyanúgy jelen van az egyházban is. Nem kell torzsalkodni. Hogy legyünk alkalmasak a tanításra. Tehát mindegy milyen üzenet hangzik el, mindegy, milyen jó prédikáció hangzik el, mindegy milyen szuper szolgálatot hallgatsz, mindegy milyen szuper konferenciára mész el, és milyen összejövetelre mész el! Ha nem fogadod be Isten Igéjét, akkor nem vagy jó talaja az Igének. Isten nem tud téged megváltoztatni, ha te nem akarod. Tehát be kell fogadnunk Isten Igéjét, és az fog bennünket megváltoztatni. Isten Szelleme bennünk van, és ez az, amit nem tud megtenni a törvény. A törvény ugyanúgy az egót táplálja az emberekben. A törvény ugyanis nem mérlegel, hogy valaki miért tesz meg, vagy miért nem tesz meg dolgokat. A törvény annyit követel meg, hogy tedd meg! De a kegyelem teljesen másképp működik. Ebbe most nem akarok mélyebben belemenni.

25. Aki szelíden fenyíti az ellenszegülőt; talán ha adna nekik az Isten megtérést az igazság megismerésére.

Meg kell térnünk, változásra van szükségünk! Minden embernek változásra van szüksége, meg kell, hogy térjen. Nem a pogánynak kell megtérnie, neki újjá kell születnie, új teremtéssé kell válnia. A hívőnek kell megtérni. Mit jelent ez? Hogy megváltoztatjuk az útjainkat, és nem a mi igazunk, ami első helyen áll, hanem az igazság. Az igazság pedig az Isten Igéje, Isten beszéde. Mert az igazság tesz bennünket szabaddá.

26. És felocsúdnának az ördög kelepcéjéből, aki foglyul tartja őket a maga akaratában.

Tehát hogyan tudunk megszabadulni az ördög csapdájából? Úgy, hogy megismerjük az igazságot, és a szeretet szabaddá tesz. A világ rendszerében a szeretethiány miatt az ördög fogságban tartja az embert, mert nyilván a szeretetigénye megvan a világi embernek is, de a szeretetet valójában nem Istentől várja, hiszen nem ismeri Istent. De a szeretetigénye, a szeretetvágya szintén nem tud megelégülni az emberek szeretetéből, az emberek imádásából. Nézzük meg azokat a megunt sztárokat, akik elveszítették a világi dicsőségük fényét, mi mindent képesek megtenni azért, hogy magukra vonják a média figyelmét. Nagyon sokszor

botrányokba keverednek, szexbotrányokba, és sorolhatnám, a korrupciótól kezdve minden dologba belekeverednek csak azért, hogy magukra vonják az emberek figyelmét. Az emberek figyelmét magukra tudják irányítani, mert ebből táplálkoznak, mert ez a lételemük.

Higgyétek el, ez sokkal rosszabb, mint a drog, mert ha ezt nem kapják meg, akkor elvonási tüneteik vannak. Boldogtalanok! Nem kellene, hogy így legyen ez a Krisztus Testében is. Nézzétek meg a hármas fejezetet:

2Timótheus 3,1–3. 5.

1. Azt pedig tudd meg, hogy az utolsó napokban nehéz idők állnak be.

Az „utolsó napok" alatt a Biblia ezt az utolsó időkorszakot érti, ami már kétezer éve elkezdődött, és nem tudjuk pontosan, hogy meddig fog tartani. Addig, amíg Jézus vissza nem jön, amíg meg nem történik az elragadtatás, és meg nem jelenik a bűn embere, az antikrisztus, de ez már az utolsó idők történése. Nézzétek meg, hogy mi lesz:

2. Mert lesznek az emberek magukat szeretők, pénzsóvárgók, kérkedők, kevélyek, káromkodók, szüleik iránt engedetlenek, háládatlanok, tisztátalanok,

Mit táplál a magát szerető ember? Kicsi az ismeretségi körük, mert legtöbbjük magán kívül az égvilágon senkit nem ismer. Csak azt: én, én, én, nekem, nekem, nekem! Szeretem magam! Képesek ezzel az üzenettel, hogy szeretem magam, megtölteni sportcsarnokokat. Sőt, még belépőjegyet is fizetnek ezért az emberek, hogy hallják azt, amit egyébként is szeretnének hallani, amiben egyébként is kiválóak, hogy szeretem magam, szeretem magam, szeretem magam!

Aztán pénzsóvárgók! Miért vágynak a pénz után? Mert a világban az számít valakinek, akinek van pénze, van valamije, aki elért valamit. Ahogy felolvastuk a János leveléből is, hogy az életnek a kérkedése. Tehát a világi ember, az istentelen ember azzal kérkedik, amije van, amit egyedül ért el. Ugyanez volt a törvényben is. A farizeusok problémája az volt, hogy törvény alatt voltak, és amikor megcselekedtek néhány dolgot a törvényből, akkor dicsekedtek magukkal, hogy ily módon vonják magukra az emberek figyelmét, elismerését. Ilyenkor sztárolhatták őket az emberek: nahát, ők milyen jók! Nézd meg a vámos és a farizeus imáját, pontosan kitűnik ebből. Nézd meg, hogy Jézust miért támadták? Pontosan amiatt, mert nem annyira az istenfélelem szorongatta őket, hanem az, nehogy elveszítsék a tekintélyüket, nehogy elveszítsék az emberek rajongását, ünneplését, hogy a celebségüket el ne veszítsék.

Pénzsóvárgók! Semmi baj nincs a pénzzel! A későbbiekben azt írja Pál Timótheusnak, hogy minden baj gyökere a pénz szerelme. Nem a pénz, hanem a pénz szerelme! Ez nem feltétlenül csak a gazdag embereket jellemzi. Jellemezhet olyan embereket is, akik tele vannak világi kívánságokkal. Szeretnék elérni azt, amit mások, szeretnék ők is birtokolni, ami másoknak van. Ennek az a nagyon nagy veszélye, hogy ez sem tudja megelégíteni az embert. Nézd meg: az embereknek milliárdjaik vannak, fölötte vannak a szükségeiknek bőségesen, de még mindig nem elég nekik, még mindig több kell. A testet nem tudja az ember megelégíteni, a kívánságokat nem tudja az ember kielégíteni, mert az újra termelődik. Újra és újra jönnek újabb és újabb kívánságok. A Biblia tanítja, hogy elégedjünk meg azzal, amink van, örüljünk annak, amink van, adjunk hálát azért, amink van. Semmid nincs, amit ne úgy kaptál volna! Egyikünknek sem. Sem a hangunk, sem a tehetségünk, sem a testünknek a szépsége. Van, aki azt mutogatja, hogy milyen szép a teste, de ez egy ideig-óráig tartó dicsőség, mert harminc év múlva nem lesz olyan a tested, amilyen most! Tehát ha valaki erre építi a karrierjét, erre akarja építeni az életét, az identitását, az önazonosságát, akkor előbb-utóbb szembesül azzal a ténnyel, hogy elveszítette a reménységét.

Aztán vannak kérkedők, kevélyek, káromkodók, szüleik iránt engedetlenek, állhatatlanok, tiszteletlenek.

3. Szeretet nélkül valók, kérlelhetetlenek, rágalmazók, mértéktelenek, kegyetlenek, a jót nem kedvelők.

Lényeg az, hogy itt sok mindent fölsorol az Írás, nem is olvasom föl ezt a rengeteg borzalmat. Most kérdezhetnéd, hogy ezek a borzalmas dolgok miért olyan rendkívüliek, hiszen az ember bűnbeesése óta ezek mind-mind jelen vannak a világban? Ha megnézed, Szodoma és Gomora jellemezte végig a világot. Mindez, ami itt írva vagyon. Akkor miért lesznek ezek mégis nehéz idők? A választ az 5. versben kapjuk meg:

5. Akiknél megvan az istenfélelem látszata, de megtagadják annak erejét. És ezeket kerüld.

Itt van a kulcs! A kulcs az, hogy ezek az istentelen cselekedetek, ezek a világi dolgok bekerülnek az egyházba. Ez okoz problémát azoknál, akiknél megvan az istenfélelem látszata. Mi az istenfélelem? Az istenfélelem az, amiről János első levelében is olvastam: az Atyával való meghitt, bensőséges szeretetkapcsolat. Ez az istenfélelem! Az ember cselekedetei, tettei ebből a szeretetből fakadnak, az Istennel való közösségből fakadnak. Lehet csinálni jó dolgokat képmutatásból, hogy valaki más színben tüntesse fel magát, és ez szintén azt célozza, hogy elnyerje az emberek imádását, rajongását. Bizony, az egyházak, a Krisztus Teste ugyanúgy ki van téve ennek a veszélynek, mert bizony néha, ha nem figyelünk oda, akkor elkezdjük utánozni a világot! Az egyházakban is vannak sztárprédikátorok, vannak világsztárok, vannak közkedvelt prédikátorok, vannak közkedvelt szolgálók, énekesek, tanítók, pásztorok. Bizony, mindannyian, minden szolgáló, minden hívő – mert a hívőket is elhívta Isten szolgálatra – ki van téve ennek. Tehát nem csak az ötszörös szolgálatról beszélek, hanem rólad is, aki nem egy pulpitus mögött állsz, és esetleg nem nyilvánosan osztod meg Isten Igéjét, ugyanúgy ki vagy téve ennek a veszélynek.

A szeretetéhségnek lehet kétfajta megnyilvánulása: megtehetünk valamit a látszat kedvéért, hogy elnyerjük mások szeretetét, vagy szolgálhatunk azért mások felé, hogy szeretetet adjunk. Tehát még egyszer elmondom. Két dolog van: tehetünk valamit azért, hogy szeretetet kapjunk, és ez a világnak a hozzáállása, és tehetünk azért valamit, hogy befektessünk Isten országába, hogy szeretetet adjunk. Erre lettünk elhívva! Megoszthatunk emberekkel üzenetet azért, hogy népszerűvé váljunk, vagy megoszthatunk azért, mert szeretnénk az embereknek értéket adni, szeretnénk megosztani az emberekkel az igazságot. Szeretnénk, ha az emberek növekednének Krisztusban, és lelepleződnének a gonosz cselszövései, amik valójában tönkreteszik az embereket. Ha ez az indítékunk, akkor ezt a jó indítékból tesszük meg. Ha más indítékunk van, akkor ugyanúgy a világ dolgait cselekedjük, ami ellenségeskedés Istennel. Jézus világosan beszél a képmutatásról a Lukács evangélium 12. részében. Mindjárt az első versben azt mondja, hogy: Mindenek előtt őrizkedjetek a farizeusok kovászától, amely a képmutatás. Ez az a kovász, ami megdagasztja az egész tésztát, és ez az a kovász, ami rengeteg gondot okozott Krisztus Testében. És nem csak Krisztus Testében, hanem a világban is ez okozza a problémát. A munkahelyeken, a különféle közösségekben. Ezért tud beférkőzni az ördög ezekbe a szervezetekbe is, az egyházakban innen vannak a szakadások, a versengések, a viszálykodások. Mind a rossz önképből fakad! Az emberek mások szeretetéből szeretnék fölépíteni a saját identitásukat, az a forrásuk.

Látjuk az embereket, hogy különszakadnak. Itt is tapasztaltunk az évek folyamán ilyet. Miért? Mert elkezdtünk mi is ugyanúgy viselkedni, mint a világ, és ennek nagyon komoly veszélyforrása van. Elkezdünk embereket fölemelni, és elkezdünk embereket már Isten fölé emelni, elkezdjük sztárolni, imádni őket, elkezdjük ünnepelni. És amikor megjönnek ezek a nagy prédikátorok, ezek az ünnepelt sztárok, akkor benned is fölébred a kívánság, mert ez ott van mindegyikünkben, és ezzel mindegyikünknek szembe kell nézni: szeretnék olyan lenni, mint ő, szeretnék úgy prédikálni, mint ő, szeretnék úgy énekelni, mint ő! Vagy úgy beszél, ahogy a nagy prédikátor beszél. Úgy imádkozik, ahogy az imádott szolgáló imádkozik, ugyanazzal a hanglejtéssel. Sorolhatnánk tovább ezeket a dolgokat, hogyan kezdünk el embereket sztárolni. Ha nem figyelünk oda, olyan csapdába eshetünk, hogy annyira az ember kerül az előtérbe, hogy háttérbe szorul az Istennel való kapcsolat, háttérbe szorul Isten Igéje!

Ezt látom a bejegyzéseken, a különböző megjegyzéseken, amiket a videóink alá, vagy a Facebook bejegyzéseink alá tesznek. Miért tesz valaki egy negatív megjegyzést bármelyik szolgálóra, vagy bármelyik üzenetre, amit az interneten lát? Ha biztatja a szolgálót, az rendben van, mert szükségünk van biztatásra. Szükségünk van arra, hogy biztassuk, és bátorítsuk egymást az Úrban. De ha valaki szántszándékkal szolgálókat, szolgálatokat – mindegy, melyik egyház szolgálóit, melyik felekezet szolgálóit – próbál meg lejáratni, ezt úgy hívják, hogy karaktergyilkosság! Megpróbálja magát a szolgáló fölé emelni, megpróbálja bebizonyítani, hogy ő sokkal jobban tudja. Megint az egóról szól az egész dolog, nem arról, hogy az igazság derüljön ki. Nem arról szól, hogy Isten Igéje magasztaltassék föl, hanem arról, hogy: Ugye, nekem van igazam, mert én okosabb vagyok, mint az a másik! Ez a versengés fölütötte a fejét sajnos az egyházakban is. Folyik a pulpitusokról is a szóharc, a szócsata. És lassan, ha nem figyelünk oda, olyanok leszünk, mint a politikusok, hogy itt egymást fogjuk mocskolni. Higgyétek el, hogy ez nem építi a Krisztus Testét!

Azért beszélek erről, hogy mindenki nézzen saját magába! Én nem másokról beszélek elsősorban, amikor prédikálok. Ez ugyanúgy nekem is szól, és mindannyiunknak meg kell vizsgálnia magát e tekintetben. Látjuk azt, hogy az emberek megsértődnek, taníthatatlanok, mint ahogy itt írja Pál Timótheusnak, hogy hátha ad az Isten nekik megtérést. Nem lehet kiigazítani ezeket az embereket, mert annyira el vannak telve magukkal, és úgy gondolják, hogy ők fölötte vannak mindenkinek. Akik húsz éve keresztények, ők is megsértődnek. Vannak olyanok, akik itt szolgáltak, de elmentek tőlünk, mert nem azt a pozíciót kapták meg, amit ők reméltek. Elhelyezték egy pozícióból, és Isten valószínűleg elő akarta léptetni. De ő megsértődött, és azt mondta, hogy: Akkor én most már haszontalan vagyok! Mert a te értéked miből fakad? Nem az Isten szeretetéből, hanem a pozíciódból. Abból fakad, hogy mennyire értékelnek téged mások, és mi a mások véleménye rólad. Ez egy hamis önértékelés, és a hamis önértékelés tönkre fog tenni téged.

Ugyanez vonatkozik a családi kapcsolatokra, a párkapcsolatokra, és a családokra. Ugyanúgy az önzés, a „nekem van igazam”, és a „mindenkinek velem kell egy véleményen lennie, mert ha nem, akkor sérül az én önértékelésem”. Innen származik minden baj. Higgyétek el, hogy az istenfélelem hiánya sokkal több kárt okozott a világnak és minden embernek, mind a leggonoszabb vírus, vagy azoknak a gazdasági következményei!

Ezért osztottam meg veletek ezt az üzenetet, nem tudom, hogy átment-e úgy, ahogy én szerettem volna. De szeretném, ha megértenétek a lényeget! A lényeg az, hogy a mi identitásunk, a mi önértékelésünk az Istennel való kapcsolatunkból, szeretet-kapcsolatunkból kell, hogy származzék! Ez egy kiapadhatatlan forrás. Isten szeretetéből mindig tudunk meríteni, és Ő az, aki meg tud elégíteni bennünket, mert az isteni fajta szeretet ad. Ez a hozzáállása kell, hogy legyen minden hívőnek, hogy mit tehetek Isten munkájáért, mit adhatok hozzá? Nagyon sok ember nagyon rossz szándékkal és nagyon rossz indítékkal végzi a munkáját, és itt a képmutatás látszik, illetve tetten érhető, hogy sok esetben csak az istenfélelem látszata van meg! Magát szeretné előléptetni, magát szeretné olyan helyre helyezni, ahova Isten őt soha nem helyezte. Ne erre törekedjünk, hanem Istennek végezzük a munkát, amit végzünk! Ne azért, hogy elnyerjük az emberek rajongását, vagy fönntartsuk az emberek rajongását, vagy elnyerjük valamelyik imádott szolgálónak a szeretetét, vagy valamelyik munkahelyi főnöknek a szeretetét, és sorolhatnánk tovább.

A vezetőknek is nagyon nagy a felelősségük, hogy ők se azért tegyék, amit tesznek, hogy elnyerjék a körülöttük levő emberek imádatát! Ez gyakran vezet korrupcióhoz, mert tisztességtelen eszközökkel próbálják az emberek ezt megtenni. Nagyon sokszor a hamis látszat kedvéért hazugságokkal próbálják fenntartani az identitásukat. Lehet több dolgot megtenni több indítékkal, még imádkozni is lehet rossz indítékkal valakiért! Nagyon sokszor imádkozunk betegekért, és föl lehet tenni a kérdést, hogy miért imádkozunk értük? Azért, hogy megtegyük, amit Isten mondott, és a beteg ember meggyógyuljon? Vagy azért, hogy

generáljunk néhány bizonyságot, hogy megmutassuk a világnak, hogy mi aztán milyen szuper szolgálat vagyunk, mert nálunk mennyi gyógyulás van? Ez is egy hamis indíték, ez is a világnak a módszere. Ilyen téren is megpróbálnak néha nyomást gyakorolni ránk, hogy nincs elég bizonyság. Miért? Kinek akarunk mi megfelelni? Kinek kell nekünk bizonyítani bármit? Ezen érdemes elgondolkodni! Mi megyünk, és megteszünk dolgokat. Vajon azért tesszük meg, hogy mindjárt föltegyük a Facebookra? Megosztjuk azért, hogy lájkoljanak bennünket?

Mindannyiunknak meg kell vizsgálni magunkat, hogy mi az, amiért megtesszük azt, amit teszünk. Amikor az emberek megsértődnek, akkor ugyanez történik. Hogyan történnek a szakadások? Hogyan történnek a klikkesedések? Ezt is nyomon lehet követni. Látjuk az emberek viselkedéséből. Valaki megsértődött, már el sem jön az összejövetelünkre Budapestre, de nagyon szívesen villog más helyeken. Mit visz magával? Az ő sértődöttségét. És ebből táplálkoznak, és összegyűjtik maguk körül a sértődött embereket, mert ők nagyobb elismerésre lennének méltóak, nem kapják meg a megfelelő elismerést. Miből fakadnak ezek a gondolatok? A rossz önképből, mert a mások véleményétől való függőségből táplálkoznak, hogy mások mit mondanak róluk. És ebből határozzák meg a saját értéküket. Ez egy nagyon rossz világi hozzáállás. Azt mondja erről az Írás, hogy ellenségeskedés Istennel. És ez megint csak a hústest hizlalása! Látjuk a jelekből, látjuk a tünetekből. Mert úgy, ahogy meg lehet állapítani egy betegségnek a tüneteit, ugyanúgy az Istennel való rossz kapcsolat tünetei is nyilvánvalóak lesznek. Mindannyiunknál meglátszanak ezek a tünetek!

Látjuk, hogy amit megtesznek, azt nem Isten munkájáért teszik elsősorban, nem a közösségnek, nem annak a családnak az érdekeit képviselik, nem Istennek kötelezték el magukat, hanem valaki karriert akar építeni, vagy mindenáron be akarja bizonyítani a nagyszerűségét. Tudd meg, hogy nagyszerű vagy anélkül is, nem kell senkinek semmit bizonyítanod! Ezek az emberek ezért veszélyesek, mert rossz az énképük. Minden sértődés ebből fakad, és majdnem minden bajnak ez a legmélyebb gyökere. Ezért azt mondja az Írás, hogy: Szeretteim, épüljetek szentséges hitetekben a Szellem által! Ezért feltétlenül kell, hogy bátorítsuk egymást, hogy igenis, Isten szeret téged, és értékes vagy Istennek! A te értékedet nem mások értéke határozza meg. Nem az, hogy hogyan vélekednek rólad mások. Nem az, hogy neked van igazad, vagy másnak van igaza. Hanem egyszerűen az, hogy Isten szeret téged! Ebből a forrásból kell, hogy táplálkozzunk, és az Isten szeretetében kell meggyökereznünk, alapot vennünk! Mert ez az alap.

És ha jó az énképünk, akkor jó lesz az emberekhez való viszonyunk, jó lesz a világhoz való viszonyunk is, és Isten gyarapítani fog, mert Ő egy növekedést adó Isten. Isten romolhatatlan magja kell, hogy működjön bennünk, mert ez a mag tud jó gyümölcsöt teremni. A világ kívánsága, az élet kérkedése, a szem kívánsága nem terem jó gyümölcsöket. Sok ember emiatt szalad bele az ördög tőrébe, csapdájába, és teszi tönkre a saját és mások életét. Látjuk ezt a Bibliában. Rengeteg történetet tudnék felsorolni. Ha csak Saul történetét nézzük meg: jól indult a királyságában, és amikor elveszítette Isten erejét, kenetét, akkor látjuk a viselkedéséből, hogy ott már csak a képmutatás volt. Már csak arra törekedett, hogy a látszatot tartsa fönn minden áron, és az önteltsége, a szeretetéhsége, az emberek imádatának elnyerése, a pozíció megtartása olyan dolgokra késztette, hogy embereket ölt meg. Isten papjait lemészárolta, üldözte Dávidot, üldözte Isten embereit.

Nézd meg Dávid viselkedését. Miért mondta Isten, hogy Dávid Isten szíve szerint való ember? Mert folyamatosan Istent kereste, és az Istennel való kapcsolatot kereste. Ez adja meg a különbséget a mi életünkben is. Sokan vannak, akik szeretik elvégezni a népszerű, a látványos dolgokat, viszont nem szeretnek megtenni olyan dolgokat, amik nem annyira látványosak. Én hiszem, hogy Isten figyel bennünket. Nem csak azt nézi, hogy mit teszünk, hanem Ő nézi az indítékainkat is, hogy miért tesszük meg. Az iránta való szeretetből? Azért tesszük meg, hogy másoknak a javát szolgáljuk, hogy Krisztus Testének az épülését szolgáljuk? Vagy saját karriert akarunk építeni, hivalkodni akarunk, versengeni akarunk, be

akarjuk bizonyítani, hogy értékesek vagyunk? Ezen érdemes talán elgondolkodni, és érdemes efelől elmélkedni. Mindegyikünknek meg kell vizsgálnia e tekintetben magát. Hálát adunk Istennek az Ő Igéjéért!

Lehet, hogy ezt az üzenetet látták olyanok is, akiknek még nincs élő kapcsolatuk Istennel, akik még mindig a világban vannak, akik még mindig elveszettek. Ha hallgattál eddig, és nem kapcsoltad ki ezt a videót, ha még mindig velünk vagy, akkor valószínű, hogy Isten szólt hozzád ebben a mai üzenetben. És ha nincs még élő kapcsolatod Istennel, akkor rendezni kell a kapcsolatot. Nagyon egyszerű bekerülni Isten országába. Az, hogy mi Isten országának az állampolgárai legyünk, nem az érdemeinkből, nem a nagyszerűségünktől van, hanem attól, hogy Isten szeretett bennünket. Még az örök életünk is Isten szeretetéből fakad. Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Isten odaadta értünk az egyszülött Fiát azért, hogy mi örök életet kapjunk. János azt írja az evangéliumában, hogy akik befogadják Őt, hatalmat ad azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek, azoknak, akik az Ő nevében hisznek. Új teremtéssé kell, hogy váljunk, és ez úgy történik meg, hogy befogadjuk az élő Igét, befogadjuk az élő Krisztust a szívünkbe. Az Efézusi levél 2. részében az írja az Írás, hogy kegyelemből tartattatok meg hit által, és ez nem tőletek van, hanem Isten ajándéka. Az, hogy mi Isten gyermekei lehetünk, az Isten ajándéka. Ezt is úgy kaptuk. Semmi mást nem kell tennünk, mint hogy a szívünkben levő hitet meg kell vallani a szánkkal, és Jézust be kell fogadni a szívünkbe. Őt kell megtennünk életünk Urává és Megváltójává.

Róma 10,9–10.

9. Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról, és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta őt a halálból, üdvözülsz, megtartatol.

10. Mert szívvel hiszünk az igazságra, szájjal teszünk pedig vallást az üdvösségre.

És mindenki, aki segítségül hívja az Úr nevét, megtartatik. Hiszem, hogy Isten szólt hozzád a mai napon, és ha még nem tetted életed Urává Jézust, akkor kövess ebben az imában:

Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia. Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért, a Biblia tanítása szerint. Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból az én megigazulásomért. Kérlek, Jézus, jöjj a szívembe! Legyél az én Uram! Legyél az én Megváltóm! Legyél az én Gyógyítóm! Jézus, Te vagy az én Uram! Te vagy az én Megváltóm! Te vagy az én Gyógyítóm! És én meg vagyok váltva, örök életem van Krisztusban, mert újjászülettem Krisztusban. Az Ő vére tisztára mosott, megtisztított minden bűntől. Ez az igazság, mert Isten Igéje igazság. Ámen.

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.